

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 02/01/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 15

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604553
E-mail : ded.ath@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206), εφεξής Κ.Φ.Δ..

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **29/09/2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, ΑΦΜ, κατοίκου, κατά των υπ' αριθμ.:

-/2022 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. φορολογικού έτους 2017,
-/2022 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. φορολογικού έτους 2018.

5. Τις ως άνω πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την οικεία Έκθεση Ελέγχου.

6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **29/09/2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜ, η οποία υπεβλήθη **εμπρόθεσμα** και

μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με την υπ' αριθμ./2022 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., φορολογικού έτους 2017, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 98.120,94 €, πλέον προστίμου του άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ. ύψους 49.060,47 € και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ποσού 18.792,24 €, ήτοι συνολικό ποσό **165.973,65 €**.

Με την υπ' αριθμ./2022 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., φορολογικού έτους 2018, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας φόρος εισοδήματος ποσού 165,00 €, πλέον προστίμου του άρθρου 58 του Κ.Φ.Δ. ύψους 82,50 €, ήτοι συνολικό ποσό **247,50 €**.

Οι ως άνω πράξεις εδράζονται επί της από 01/08/2022 Έκθεσης Μερικού Ελέγχου Φορολογίας Εισοδήματος του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., η οποία εκδόθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ./18-04-2022 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

Σύμφωνα με την ως άνω Έκθεση Ελέγχου, στις 04/04/2022 διαβιβάστηκε στο Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. η από 22/02/2022 Πορισματική Έκθεση της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών, για την εξακρίβωση τέλεσης του αδικήματος της φοροδιαφυγής εκ μέρους της προσφεύγουσας, κατόπιν της υπό στοιχεία ΑΒΜ ΕΟΕ/2018 (και κατόπιν ΑΒΜ/2022) εισαγγελικής παραγγελίας.

Συγκεκριμένα, η Διεύθυνση Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών διενήργησε έλεγχο των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών που συμμετέχει η προσφεύγουσα ως δικαιούχος ή συνδικαιούχος και τηρούνται σε πιστωτικά ιδρύματα της χώρας και ο οποίος πραγματοποιήθηκε μέσω της εφαρμογής Σ.Μ.Τ.Λ.-Λ.Π.. Από τον εν λόγω έλεγχο διαπιστώθηκαν ανά φορολογικό έτος:

2017

- δύο (2) συναλλαγές πώλησης ακινήτων που είχαν αγοραστεί από την προσφεύγουσα σε πολύ πρόσφατο πριν την πώληση χρονικό διάστημα. Δεδομένου ότι από τις εν λόγω πωλήσεις η προσφεύγουσα αποκόμισε σημαντικό κέρδος, κρίθηκε από τον έλεγχο ότι αποτελούν συστηματική διενέργεια πράξεων με σκοπό την επίτευξη κέρδους και το σχετικό συνολικό κέρδος από τις εν λόγω αγοραπωλησίες 244.203,09 € κρίθηκε ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, κατά τη διάταξη του άρθρου 28, παρ. 3 του Ν. 4172/2013,
- μία (1) πίστωση ύψους 5.000,00 € που αφορά κατάθεση επιταγής, για την οποία δεν έγιναν δεκτοί οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας αναφορικά με την προέλευση του ποσού, με αποτέλεσμα να κριθεί ως εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας κατά το άρθρο 21, παρ. 4 του Ν. 4172/2013,
- μία (1) πίστωση ύψους 1.000,00 € που αφορά μεταφορά από λογαριασμό τρίτου, για την οποία η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κάποιον ισχυρισμό αναφορικά με την προέλευση του ποσού, με αποτέλεσμα να κριθεί ως εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας κατά το άρθρο 21, παρ. 4 του Ν. 4172/2013.

2018

Μία (1) πίστωση ύψους 500,00 € που αφορά μεταφορά από λογαριασμό τρίτου, για την οποία δεν έγιναν δεκτοί οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας αναφορικά με την προέλευση του ποσού,

με αποτέλεσμα να κριθεί ως εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας κατά το άρθρο 21, παρ. 4 του Ν. 4172/2013.

Κατόπιν της κοινοποίησης της ανωτέρω Πορισματικής Έκθεσης της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών στο Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. και την έκδοση της υπ' αριθμ./18-04-2022 εντολής ελέγχου, εστάλη από το τελευταίο στη προσφεύγουσα το υπ' αριθμόν/28-04-2022 Σημείωμα Διαπιστώσεων του άρθρου 28 του Κ.Φ.Δ. με τους Προσωρινούς Διορθωτικούς Προσδιορισμούς Φόρου.

Η προσφεύγουσα ανταποκρίθηκε μέσω των υπ' αριθμ./03-06-2022 και/01-07-2022 υπομνημάτων που απέστειλε στον έλεγχο, μέσω των οποίων προέβαλε συγκεκριμένους ισχυρισμούς και προσκόμισε συγκεκριμένα στοιχεία (όπως αναλυτικά αναφέρονται στις σελ. 28-51 της οικείας Έκθεσης Ελέγχου), επικαλούμενη την εσφαλμένη κρίση της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο έλεγχος του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. δεν έκανε αποδεκτούς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας και επικύρωσε τα ευρήματα και το πόρισμα του ελέγχου της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών, με εξαίρεση το ποσό του κέρδους από την πώληση των ακινήτων, το οποίο μειώθηκε σε 229.202,09 € (βλ. σχετική αναφορά στη σελ. 55 της οικείας Έκθεσης Ελέγχου περί σφάλματος της ΔΕΟΕ).

Συμπερασματικά, τα συνολικά ποσά που καταλόγισε ο έλεγχος ανά φορολογικό έτος διαμορφώθηκαν ως εξής:

	2017	2018
Προσαύξηση περιουσίας	6.000,00	500,00
Επιχειρηματική δραστηριότητα	229.202,09	0,00
Σύνολο	235.202,09	500,00

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1ος λόγος: Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 21, παρ. 3 Κ.Φ.Δ. σε σχέση με τις δύο (2) φερόμενες κερδοσκοπικές πωλήσεις ακινήτων της.

2ος λόγος: Παράβαση αρχής χρηστής διοίκησης και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 21, παρ. 4 Κ.Φ.Δ. σε σχέση με τις δύο (2) φερόμενες αδικαιολόγητες προσαυξήσεις περιουσίας από την πίστωση χρηματικών ποσών σε λογαριασμό της.

3ος λόγος: Έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας.

4ος λόγος: Μη νόμιμη αντιστροφή του βάρους της απόδειξης-Πλημμελής εκτίμηση των αποδείξεων-Εσφαλμένη κρίση επί της ουσίας.

Ως προς το καταλογισθέν κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα από την πώληση ακινήτων

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 21, παρ. 3 του Ν. 4172/2013 «Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ως «επιχειρηματική συναλλαγή» θεωρείται κάθε μεμονωμένη πράξη με την οποία πραγματοποιείται συναλλαγή ή και η συστηματική διενέργεια πράξεων στην οικονομική αγορά με σκοπό την επίτευξη κέρδους. Κάθε τρεις ομοειδείς συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα εντός ενός εξαμήνου θεωρούνται συστηματική διενέργεια πράξεων.[...]. Σε περίπτωση συναλλαγών που αφορούν ακίνητα, η περίοδος του δεύτερου εδαφίου είναι δύο (2) έτη. Δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, η πράξη πώλησης περιουσιακού στοιχείου από φυσικό πρόσωπο, το οποίο έχει αποκτηθεί αιτία

κληρονομιάς ή με χαριστική αιτία από συγγενείς μέχρι δεύτερου βαθμού ή έχει διακρατηθεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε (5) ετών».

Επειδή στις ΠΟΛ 1047/2013 και ΠΟΛ 1100/2014 αναφέρεται ότι η έννοια του εμπορικού εισοδήματος είναι ευρύτατη περιλαμβάνουσα κάθε εισόδημα προερχόμενο εξ επαγγέλματος μη ελευθερίου και όχι μόνον στο εισόδημα εξ εμπορικής επιχείρησης κατά την έννοια του εμπορικού νόμου (ΣΤΕ 1/1961).

Επειδή όπως προκύπτει από την οικεία Έκθεση Ελέγχου, η προσφεύγουσα:

- στις 20/07/2017 αγόρασε ακίνητο επί της οδού (αντικειμενικής αξίας 181.828,80 €) αντί τιμήματος 130.000,00 €, το οποίο πούλησε στις 08/08/2017 αντί τιμήματος 250.001,00 € και
- στις 01/09/2017 αγόρασε ακίνητο επί της οδού (αντικειμενικής αξίας 110.553,50 €) αντί τιμήματος 135.000,00 €, το οποίο πούλησε στις 27/12/2017 αντί τιμήματος 260.001,00 €.

Επειδή ο έλεγχος έκρινε ότι οι ανωτέρω αγοραπωλησίες πραγματοποιήθηκαν με σκοπό την επίτευξη κέρδους, ήτοι ότι συνιστούν επιχειρηματική δραστηριότητα της προσφεύγουσας.

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται πως η κρίση του ελέγχου τυγχάνει εσφαλμένη, εφόσον η ίδια, κατά τη στιγμή της απόκτησης του καθενός από τα ανωτέρω ακίνητα, δεν είχε ως απώτερο σκοπό τη μεταπώληση και την αποκόμιση κέρδους. Συγκεκριμένα, αναφέρει πως:

- αναφορικά με το πρώτο χρονικά ακίνητο που αγόρασε, προέβη στη σχετική αγορά, προκειμένου να κατοικήσει μόνη της, επιθυμώντας να αποφύγει την κακοποιητική και απειλητική συμπεριφορά του τέως συζύγου της. Χρηματοδότηση βρήκε από τον τέως κουνιάδο της, ο οποίος της δάνεισε το χρηματικό ποσό των 153.000,00 €. Και ενώ αγόρασε το εν λόγω ακίνητο, διαπίστωσε κατόπιν εορτής πως αυτό έχρηζε περαιτέρω επισκευών, γεγονός που συνεπαγόταν σημαντικές πρόσθετες δαπάνες εκ μέρους, στις οποίες δεν μπορούσε να ανταποκριθεί, με αποτέλεσμα η μόνη διαφαινόμενη λύση να είναι η πώληση του ακινήτου, ώστε να αποπληρώσει και το δάνειο που έλαβε από τον τέως κουνιάδο της.
- αναφορικά με το δεύτερο χρονικά ακίνητο που απέκτησε, προέβη στη σχετική αγορά και πάλι λόγω της ανάγκης να κατοικήσει μακριά από τον τέως σύζυγό της, ενώ η αγορά χρηματοδοτήθηκε από τα χρήματα που περίσσεψαν από την πώληση του πρώτου ως άνω ακινήτου. Και ενώ αγόρασε το εν λόγω ακίνητο, λόγω του γεγονότος ότι είχε εντωμεταξύ αρχίσει διαδικασία τεκνοποίησης με τον νέο της σύντροφο, αναγκάστηκε να το πουλήσει, προκειμένου να ανταποκριθεί στις αυξημένες ιατρικές δαπάνες τεχνητής γονιμοποίησης. Προς επίρρωση του ισχυρισμού της περί ανάγκης πώλησης του δεύτερου χρονικά αποκτηθέντος ακινήτου, προσκομίζει ιατρικά παραστατικά, τα οποία ωστόσο δεν οδηγούν άνευ ετέρου στο συμπέρασμα ότι εξ αυτού του λόγου προέβη στην αγοραπωλησία του εν λόγω ακινήτου.

Επειδή για τον χαρακτηρισμό του εισοδήματος που προκύπτει από την πώληση του ακινήτου ως εισοδήματος από εμπορική επιχείρηση, σημασία έχει ο σκοπός του κέρδους, ο οποίος **συνάγεται σε διάφορα πραγματικά περιστατικά**, όπως ο χρόνος που μεσολάβησε μεταξύ της αγοράς και της πώλησης του ακινήτου, η αξία του ακινήτου κατά τους χρόνους αυτούς (ΣΤΕ 4035/1988, ΣΤΕ 630/1985) και η κατά σύστημα αγορά και (μετα)πώληση ακινήτων (ΣΤΕ 2261/2020).

Επειδή σύμφωνα με σχετικές γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ 532, 634/2012), η κρίση περί συνδρομής ή μη του σκοπού του κέρδους **ανάγεται στην αρμοδιότητα της φορολογικής αρχής, εκφέρεται κατά συγκεκριμένη περίπτωση και υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων.**

Επειδή με βάση όλα τα ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη:

- το λίαν σύντομο χρονικό διάστημα μεταξύ της αγοράς και της πώλησης εκάστου ακινήτου και τα εν γένει παρόμοια χαρακτηριστικά μεταξύ των δύο αγοραπωλησιών,
- τη διαφορά μεταξύ του τιμήματος αγοράς και πώλησης εκάστου ακινήτου, γεγονός που συνεπάγεται σημαντικό κέρδος για την προσφεύγουσα,
- το γεγονός πως δεν αποδεικνύεται με κάποιον τρόπο η ιδιοχρησιμοποίηση των ακινήτων εκ μέρους της προσφεύγουσας (σ.σ. από σχετικές φωτογραφίες που προσκομίζει αναφερόμενη σε ανακαινίσεις στις οποίες προέβη, δεν αποδεικνύεται ότι αφορούν στα συγκεκριμένα επίμαχα ακίνητα αλλά ούτε και η κατοίκηση σε αυτά),

κρίνεται από την Υπηρεσία μας πως ο σκοπός της προσφεύγουσας ήταν κερδοσκοπικός.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς την κατάθεση επιταγής αξίας 5.000,00 €

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 21, παρ. 4 του Ν. 4172/2013 «κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 39 του Κ.Φ.Δ. «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την οικεία Έκθεση Ελέγχου, η προσφεύγουσα κατέθεσε στον λογαριασμό της την υπ' αριθμόν/03-01-2017 επιταγή της ποσού 5.000,00 €, η οποία είχε εκδοθεί σε διαταγή της και στη συνέχεια οπισθογραφήθηκε αρχικά από την και στη συνέχεια από την προσφεύγουσα.

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το εν λόγω ποσό δεν αφορούσε την ίδια αλλά την τέως πεθερά της, η οποία, μη γνωρίζοντας ανάγνωση και γραφή στα ελληνικά ώστε να την οπισθογραφήσει η ίδια, την παρέδωσε στην προσφεύγουσα προκειμένου η τελευταία να εισπράξει την επιταγή αντ' αυτής και να διαθέσει στη συνέχεια το ποσό σε ανάγκες της πεθεράς της. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, κλήθηκε να πληρώσει για λογαριασμό της πεθεράς της το ενοίκιο που όφειλε στη, ιδιοκτήτρια της κατοικίας που μίσθωνε επί της οδού, καθώς και διάφορα έξοδα για τον εξοπλισμό της οικείας.

Επειδή ο έλεγχος, στην οικεία Έκθεση (σελ. 13) αναφέρει πως «από το από 01/03/2017 μισθώτήριο που προσκόμισε η ελεγχόμενη, η πεθερά της ονόματι μισθώνει διαμέρισμα επί της οδού από την εκμισθώτρια με μηνιαίο μίσθωμα 700€, από 01/03/2017-28/02/2019».

Επειδή αφενός ο ισχυρισμός περί μη δυνατότητας οπισθογράφησης από την πεθερά της προσφεύγουσας δεν αποδεικνύεται με κάποιον τρόπο, πολλώ δε μάλλον που για την οπισθογράφηση επιταγής απαιτείται απλά μία υπογραφή από τον κομιστή.

Επειδή αφετέρου:

- από την κίνηση των λογαριασμών της προσφεύγουσας προκύπτει ότι ποσό 2.331,00 € μεταφέρεται σε λογαριασμό της την αμέσως επόμενη ημέρα από την κατάθεση (12/01/2017) και
- τα παραστατικά αγορών που προσκομίζει η προσφεύγουσα έχουν ημερομηνία Ιανουαρίου 2017,

δηλαδή το κατατεθειμένο ποσό διατίθεται σε ημερομηνία προγενέστερη της έναρξης της μίσθωσης.

Επειδή ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας πως τόσο η πεθερά της όσο και ο τέως (τότε εν διαστάσει) σύζυγός της κατοικούσαν ήδη σε αυτήν την οικία πριν την επίσημη έναρξη της μίσθωσης δεν αποδεικνύεται με κάποιον τρόπο.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς τις πιστώσεις των ποσών 1.000,00 € και 500,00 €

Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δε θα έπρεπε να ζητείται η αιτιολόγηση των εν λόγω καταθέσεων/πιστώσεων, λόγω του μικρού ύψους τους.

Επειδή όπως έχει κριθεί από το **ΣτΕ 884/2016 τμ. Β' επαμελές**, επί προδικαστικών αιτημάτων:

«**Α.** Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των **μεγάλων ποσών** που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 § 1 περ. α' του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρθρου 14 § 1 του ν. 4174/2013, ... οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, ...

Β. ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.

Γ. Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β' με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η

φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου...».

Επειδή με βάση την ως άνω Απόφαση του ΣτΕ ο φορολογούμενος τεκμαίρεται ότι γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του **των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του** και μπορεί ευχερώς και υποχρεούται να υποδείξει στη φορολογική αρχή την πηγή προέλευσης αυτών, τούτο δε, **δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης**. Επομένως, ναι μεν επιτρέπεται η αντιστροφή του βάρους της απόδειξης υπέρ της φορολογικής διοίκησης, όχι όμως χωρίς όρια, δεδομένου ότι ως ασφαλιστική δικλείδα πρέπει να ζητούνται από το φορολογούμενο να αιτιολογήσει **τα μεγάλα ποσά**, τα οποία σε κάθε περίπτωση κρίνονται από τον έλεγχο μετά τη μελέτη του φακέλου της υπόθεσης. Επομένως, η διαπίστωση προσαύξησης περιουσίας πρέπει να εδράζεται σε **«μεγάλα ποσά» (ΣτΕ 884/2016)** για τα οποία ο φορολογούμενος οφείλει να γνωρίζει την πηγή προέλευσής τους. Η έννοια «μεγάλα ποσά» εξειδικεύεται κατά περίπτωση ανάλογα με το προφίλ και την οικονομική δυνατότητα του φορολογουμένου και ως εκ τούτου η διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας πρέπει να κρίνεται όχι μόνο με βάση συγκεκριμένο ύψος κατάθεσης, αλλά και από την συνεκτίμηση και άλλων παραγόντων, όπως το επάγγελμά του, το είδος των εισοδημάτων του, την περιοδικότητα των καταθέσεών του, το πλήθος των συνδικαιούχων εκάστου λογαριασμού κλπ το δε τιθέμενο όριο καταθέσεων πάνω από το οποίο θα πρέπει να ζητείται από τον φορολογούμενο συγκεκριμένη αιτιολογία της κάθε μίας κατάθεσης πρέπει να είναι τέτοιο, που ο φορολογούμενος ουσιαστικά να μην υποχρεώνεται στα αδύνατα.

Επειδή σύμφωνα με πάγια θέση της Υπηρεσίας μας επί αντίστοιχων υποθέσεων (ενδεικτικά ΔΕΔ 1928/2018), δεν αποτελεί «μεγάλο ποσό» το όριο των 1.000,00 € αν πρόκειται για καταθέσεις σε ατομικό λογαριασμό, εφαρμοζόμενο όμως και επί του υπολοίπου της κατάθεσης που απομένει μετά την μερική αιτιολόγησή της, ενώ αν πρόκειται για κοινό λογαριασμό με τρεις συνδικαιούχους, δεν αποτελεί «μεγάλο ποσό» το ποσό των 3.000,00 €.

Επειδή η ΣτΕ 884/16 καλύπτει μόνο περιπτώσεις που χρήματα που κατέχονται ανά χείρας σε μορφή μετρητών κατατίθενται σε τραπεζικό λογαριασμό, και όχι λοιπές περιπτώσεις εμβασμάτων.

Επειδή εν προκειμένω, αμφότερα τα επίμαχα ποσά **δεν αφορούν κατάθεση μετρητών αλλά εμβάσματα και συνεπώς, απαιτείται η αιτιολόγησή τους ανεξαρτήτως ποσού.**

Επειδή αναφορικά με την πίστωση των 1.000,00 €, η προσφεύγουσα δεν παρείχε καμία αιτιολόγηση.

Επειδή αναφορικά με την πίστωση των 500,00 €, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αφορά σε επιστροφή χρημάτων που είχε δανείσει παλαιότερα στον φίλο της Προς επίρρωση του ισχυρισμού της προσκομίζει και σχετική υπεύθυνη δήλωση του εν λόγω ανδρός.

Επειδή η υπεύθυνη δήλωση δεν αποτελεί επαρκές αποδεικτικό στοιχείο για την πρότερη χορήγηση του δανείου, όπως θα ήταν π.χ. κάποιο παραστατικό τραπεζικής μεταφοράς του ποσού ή κάποιο σχετικό συμφωνητικό μεταξύ των μερών.

Ως εκ τούτου, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας **απορρίπτονται** ως αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης **29/09/2022** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, ΑΦΜκαι την **επικύρωση** των υπ' αριθμ./**2021** Οριστικών Πράξεων του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

A)/2022 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2017

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Ανάλυση	Ποσά (€)
Φόρος	98.120,94
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας	49.060,47
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	18.792,24
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	165.973,65

Β)/2022 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος φορολογικού έτους 2018

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Ανάλυση	Ποσά (€)
Φόρος	165,00
Πρόστιμο άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. λόγω ανακρίβειας	82,50
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	247,50

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.